

קבר א [עין] מנגיד
משה כ"ד מהל'
גניבה ה' י' [כ] אלפס
לאן וצ"מ פ"ג דף פה.]:
קבה ב מ"י פ"א מהל'
גולה ואכילה ה'
ח ופ"ד מהל' גניבה ה' י'
ועין בהשגות ובמ"מ מנג
עשין על טושי"ע ח"מ ס"י
שנה סעף א':
קבו ג ד מ"י פ"ד מהל'
גניבה ה' י' ועין
בהשגות ובמ"מ טושי"ע שם
סעף ג':
קבו ה ד מ"י פ"א מהל'
גולה ואכילה ה' ח
טושי"ע שם סעף א' וס'
שם טע"י ז בהג"ה:
קבה ז מ"י פ"ו מהל'
גניבה ה' א סג'
עשין על טושי"ע ח"מ ס"י
שנה סעף א':
קבת ח מ"י שם ה' ג
טושי"ע שם סעף
ז':

מ"ט דרב חסדא. בשלמא טעמא דכולהו ניחא דעדיף להו לדעת משלל לדעת ועוד מתני' ניחא לתרוצי כוותיהו טפי: **הואיל** ואנקט גברי צרייטא. למדה ללאת חוץ ומעתה לריכה שימור יפה וכיון דלא ידעו בעלים לא מזדהרי בה אכל לדעת מנין פוטרי שהרי הכירו שנגנבה והחזירה ומעכשיו יזכרו בה: **האי מאן דחוייה** לחזירה **דאגבה אימרא מעדרא דידיה**. כדי לגונבה: **אע"ג דמני** אלמא לדעת ר'ך דעת: החזירו לעדר. שיש לו לצעל הצית צמדבר יאל ואע"ג דליכא לא לדעת ולא מנין ורב לא סגי ליה בלאו חד מהני: **צרקועא**. שהטלה ניכר

הוא כשנגנב וניכר הוא לרועה צמדבר כשניתוסף על לאו ואפי' לא מנה: **איס** להו דרבי יצחק. והבעלים יודעין בגניבתו שמנו והיא חסירה ולאחר חזרה מנו והיא שלימה: **מאי לאו צפנע**. פליגי לדעת דפרישת וידעו הבעלים בגניבתו וקאמר רבי ישמעאל מנין פוטרי שאלם עשוי למשמש צביסו ומנה והיא שלימה פטור וכשמואל דלמר לדעת מנין פוטרי ור"ע כרז דלמר לדעת ר'ך דעת: **בעלם פליגי** **שלא לדעת** וצפנא דרב חסדא ור' יוחנן. דרבי ישמעאל דלמר למקום שנגנב יחזיר כרבי יוחנן דלמר שלא לדעת אפילו מנין לא ר'ך ור"ע כרז חסדא דלמר שלא לדעת ר'ך דעת: **ה"ג א"ר זביד משמיה דרבא** **צגונז מרשות דר"ע** לא פליגי. דסצירא להו כרז חסדא כדמפרש טעמא משום דלנקט גברי צרייטא והכל צומר שנגנב מרשות עלמו עסקינן וצעי למפטר נפשיה מן הבעלים צטענת גניבה או אכילה וכ"ע כרז חסדא דלמר שלא מדעת ר'ך דעת: **ר"ע סבר**. כיון שנעשה גנב כלתה שמירתו דתו לא מהימן להו לצעלים דהא ה"ל גונב שלא לדעת ר'ך דעת ולא אמרינן סגיא צדעת שומר והא איהו ידע צחירתו: **ורבי ישמעאל סבר**. עדיין הוא שומר עליו וסגי צדעת דידיה: **והצניע** לו צחצון. לאחר זמן לקח הימנו מקח וכשתן לו דמיס הסיף עליהם מעות הגולה והצניע צחצון שהיה צוש לומר הרי גזילתך יאל: **אדם עשוי למשמש**. ולמנות כמה צביסו וזה מיד מנה אחריו ומלל יומר מדמי המקס והכיר שהחזיר לו גזילתו: **ליס ליה דר' יצחק**. וליכא מנין: **הא** דקתני לא יאל דמני גזלן ורמא לדיה דנגול הלכך איכא למימר דהשליכו זה למיצתו ולא מנאלן: **והא** דקתני יאל דמני גזלן ורמא לכיסיה דנגול וכיון דלית לן דר' יצחק מנין פוטרי: **איס ליה** זווי אחריני צביסיה. ולא ידע כמה: **ברתני' אין לוקחין מן הרועים**. דאיכא למימר שמא גנבו מאלנו של ציהודס ופשאן צגיל. זו היא מללכת הנשים והן עזמן עושות ומוכרות ולדעת צעליהן הוא: **ועגלים** הרועים צשרון צרחה לעין כל

מאחר שמוכרין צפרהסיה לא גנבו. ל"א שרון שם מקום ומקום גדול ועגלים הוא ולוקחין עגלים צול ומגדלין אותן ושלחן הן לשון זה עיקר דמניא צמנחות צפרק כל קרצנות (דף פו.) אילים ממנאצ וכצשים מצצרון עגלים משרון: **גב' ולא סלושין**. שנתלש הצמר שעל הרחל מעט מעט: **ספורים**. צגדים תפורים דאי נמי גנבו קננה צשיני: **חלז** וגניבה צמדבר. דאין דרך צעלים לילך שם וליתלס והרועה נתלן: **אכל לא צישוב**. שדרך להצילו לצית צעל הצית: **ארבע** וחמש אלן. שספרותן ניכר צעדר ואין יכול לישמט ולומר זאב טרפה: **צייטום לוקחין מהן** שהרי צעל הצית יודע מניינם: מרגש. מנין: **ארבע** מסוך חמש. אס לא היה לו צעדר אלל חמש אלן ומוכר מהן ארבע מותר ליקח דכולי האי לא גניב מדבר מועט: **צצרייטא**. צריאות. עין צעל הצית תמיד עליהן ומרגיש צשלש: **כחושום**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ת"ק: **אסיפא**. שתי אלן דקאסר ת"ק: מדקאמר

מ"ט דרב חסדא הואיל⁶ ואנקט גברי צרייטא ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן דחזייה להבריה דאגבה אימרא מעדרא דידיה ורמא ביה קלא ושדייה ולא ידע אי הדריה אי לא הדריה ומת או נגנב הייב באחריותו מאי לאו אע"ג דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי והאמר רב החזירו לעדר שבמדבר יצא אמר רב חנן בר אבא מודה רב⁶ אברקועתא לימא כתנאי⁶ הגונב מלה מן העדר וסלע מן הכיס למקום שנגב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר צריך דעת בעלים סברוה דכולי עלמא אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק⁶ אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה מאי לאו בסלע לדעת ובפלוגתא דרב ושמואל⁷ (לא) בטלה שלא לדעת ובפלוגתא דרב זביד משמיה דרבא יבשומר שנגב מרשותו⁸ שיחזיר למקום שנגב קמיפליגי ר"ע סבר חסדא והכא בשומר שנגב מרשותו⁹ יבשומר ר"ע סבר יבלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא בלתה לו שמירתו לימא מנין פוטרי תנאי היא דתנאי¹⁰ הגזול את חבריו והבליע לו בחשבון תני חדא יצא ותנאי איך לא יצא סברוה דכ"ע אית להו¹¹ דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא קמיפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטרי ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטרי אמרי אי סבירא לן כר' יצחק כ"ע לא פליגי דמנין פוטרי אלא בדרכי יצחק קמיפליגי מר אית ליה דר' יצחק ומר לית ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא לידיה ואיבעית אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריני בכיסיה הא דלית ליה זווי אחריני בכיסיה: **מתני'** אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים בשרון וכולן שאמרו להטמין אסור ולוקחין ביצים ותרגולין מכל מקום: **גב' ת"ר** אין לוקחין מן הרועים לא עזים ולא גדיים ולא גזיין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא ביישוב ולוקחין מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזיין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיין ר"י אומר בייתות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כל שהרועה מוכר ובעל הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזיין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיין ר"י אומר בייתות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן מדאמר

מ"ט דרב חסדא הואיל⁶ ואנקט גברי צרייטא ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן דחזייה להבריה דאגבה אימרא מעדרא דידיה ורמא ביה קלא ושדייה ולא ידע אי הדריה אי לא הדריה ומת או נגנב הייב באחריותו מאי לאו אע"ג דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי והאמר רב החזירו לעדר שבמדבר יצא אמר רב חנן בר אבא מודה רב⁶ אברקועתא לימא כתנאי⁶ הגונב מלה מן העדר וסלע מן הכיס למקום שנגב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר צריך דעת בעלים סברוה דכולי עלמא אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק⁶ אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה מאי לאו בסלע לדעת ובפלוגתא דרב ושמואל⁷ (לא) בטלה שלא לדעת ובפלוגתא דרב זביד משמיה דרבא יבשומר שנגב מרשותו⁸ שיחזיר למקום שנגב קמיפליגי ר"ע סבר חסדא והכא בשומר שנגב מרשותו⁹ יבשומר ר"ע סבר יבלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא בלתה לו שמירתו לימא מנין פוטרי תנאי היא דתנאי¹⁰ הגזול את חבריו והבליע לו בחשבון תני חדא יצא ותנאי איך לא יצא סברוה דכ"ע אית להו¹¹ דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא קמיפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטרי ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטרי אמרי אי סבירא לן כר' יצחק כ"ע לא פליגי דמנין פוטרי אלא בדרכי יצחק קמיפליגי מר אית ליה דר' יצחק ומר לית ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא לידיה ואיבעית אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריני בכיסיה הא דלית ליה זווי אחריני בכיסיה: **מתני'** אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים בשרון וכולן שאמרו להטמין אסור ולוקחין ביצים ותרגולין מכל מקום: **גב' ת"ר** אין לוקחין מן הרועים לא עזים ולא גדיים ולא גזיין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא ביישוב ולוקחין מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזיין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיין ר"י אומר בייתות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כל שהרועה מוכר ובעל הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזיין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיין ר"י אומר בייתות לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל לא שתי צאן ולא שתי גזיין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן מדאמר

מאחר שמוכרין צפרהסיה לא גנבו. ל"א שרון שם מקום ומקום גדול ועגלים הוא ולוקחין עגלים צול ומגדלין אותן ושלחן הן לשון זה עיקר דמניא צמנחות צפרק כל קרצנות (דף פו.) אילים ממנאצ וכצשים מצצרון עגלים משרון: **גב' ולא סלושין**. שנתלש הצמר שעל הרחל מעט מעט: **ספורים**. צגדים תפורים דאי נמי גנבו קננה צשיני: **חלז** וגניבה צמדבר. דאין דרך צעלים לילך שם וליתלס והרועה נתלן: **אכל לא צישוב**. שדרך להצילו לצית צעל הצית: **ארבע** וחמש אלן. שספרותן ניכר צעדר ואין יכול לישמט ולומר זאב טרפה: **צייטום לוקחין מהן** שהרי צעל הצית יודע מניינם: מרגש. מנין: **ארבע** מסוך חמש. אס לא היה לו צעדר אלל חמש אלן ומוכר מהן ארבע מותר ליקח דכולי האי לא גניב מדבר מועט: **צצרייטא**. צריאות. עין צעל הצית תמיד עליהן ומרגיש צשלש: **כחושום**. אין חשבות לו ואין עינו עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: **ארישא קאי**. ארבע וחמש דשרי ת"ק: **אסיפא**. שתי אלן דקאסר ת"ק: מדקאמר

א [לעיל ט.], ב [ג"מ מ.], ג [שם כא.], ד [כ"א ל"ג], ה [שם סד.], ו [שם סה.], ז [עין צ"ח].

הגהות הב"ח

א) גמ' מודה רב צרקועתא. י"ב טולא מרגום אונקלוס קצוע וכן הוא במסכת שבת דף קו: ב) שם שהחזיר למקום שנגב קמיפליגי:

מוסף רש"י

צריך דעת בעלים. ואס לא הוסיף חייב צמורר חס מת או נגנב. דמטקליה קס ליה צרמויה והשעה בלא ידיעה לא השבס אה"ב (ב"ב.א.)

רבינו חננאל

הגונב טלה מן העדר וכולי. ואוקמה רב זביד בשומר שנגב מצדוד שהיה פקדון בירו או טלה מצדוד שהיה מופקד בירו. ו' ישמעאל סבר לא בלתה שמירתו יחזור הסלע בצדוד והטלה במקומו ואם נאנסו אחרי כן ואברו פטור, ור' עקיבה סבר כיון שנגב בלתה שמירתו, ועכשיו שהחזירו לכיס לא יצא מרשותו, עדיין ברשותו הוא ואינו נפטר עד שיכנס ברשות בעלים. טוב אמרינן לימא כי האי תנאי הגזול את חבריו והבליע לו בחשבון, תני חדא יצא, ותנאי איך לא יצא, ואוקמינה כולי עלמא אית להו מנין פוטרי ואית להו נמי דר' יצחק דאמי אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה, וכגון דשקליננהו להני זווי ולא מנה אותם ושגדוהו בכיסיה, אי אית ליה זווי דהא לא מנה אותם, לית ליה זווי אחריני בכיסיה כיון דאית להו הא דר' יצחק יצא ונפטר הגזול. וקייא לן כר' יוחנן דהא הני תנאי כותאיה קיימי. מודה רב צרקועתא. פי' מטולאים מקצתם שחורים ומקצתם לבנים. עגלים בשרון. פי' מן והיה העקוב למישר בשביל ירושלים שהיא בנויה כהרים וכשחרד ממנה אל המישור כגון לוד וחברותיה שמן שרון, כמו ההר הכרמל והשרון, ואמר אני חבצלת השרון, וי"א מקום ידוע בארץ ישראל.